

ข้อรำพึงสายประคำ

พระธรรมล้ำลึกของการสวดสายประคำ

การสวดสายประคำประกอบด้วย “พระธรรมล้ำลึก” ยี่สิบประการ (หมายถึงเหตุการณ์ในชีวิตของพระเยซูเจ้า และพระนางมารีย์) พระสมณสาสน์ เรื่องการสวดสายประคำ ได้รวมกลุ่มเป็น 4 ตอนติดต่อกัน

ตอนที่ 1 พระธรรมล้ำลึกนำยินดี (สวดวันจันทร์และวันเสาร์)

ข้อรำพึงเกี่ยวกับการบังเกิดของพระเยซูเจ้า

1. ทูตสวรรค์แจ้งข่าวแก่พระนางมารีย์

“พระเจ้าทรงส่งทูตสวรรค์กาเบรียลมายังเมืองหนึ่งในแคว้นกาลิลี ชื่อเมืองนาซาเร็ธ มาพบหญิงพรหมจารีคนหนึ่งซึ่งหมั้นอยู่กับชายชื่อโยเซฟ ในราชวงศ์ของกษัตริย์ดาวิด หญิงพรหมจารีผู้นั้นชื่อมารีย์” (ลก 1:26-27)

“การที่ทูตสวรรค์แจ้งข่าวแก่พระนางมารีย์ เป็นการเริ่ม “เวลาที่กำหนดไว้” (กท 4:4) เป็นการกระทำให้พระสัญญาของพระเจ้า และการเตรียมกิจการต่างๆ ให้สำเร็จไป” (คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก ข้อ 484)

2. พระนางมารีย์เสด็จเยี่ยมนางเอลีซาเบธ

“หลังจากนั้นไม่นาน พระนางมารีย์ทรงรีบออกเดินทางไปยังเมืองหนึ่งในแถบภูเขาแคว้นยูเดีย พระนางเสด็จเข้าไปในบ้านของเศคาริยาห์และทรงทักทายนางเอลีซาเบธ เมื่อนางเอลีซาเบธได้ยินคำทักทายของพระนางมารีย์ บุตรในครรภ์ก็ดิ้น นางเอลีซาเบธได้รับพระจิตเจ้าเต็มเปี่ยม ร้องเสียงดังว่า “เธอได้รับพระพรยิ่งกว่าหญิงใด ๆ และลูกของเธอก็ได้รับพระพรด้วย (ลก 1: 39-42)

“พระนางมารีย์เสด็จเยี่ยมนางเอลีซาเบธ ได้กลายเป็นการเสด็จเยี่ยมของพระเจ้าแก่ประชากรของพระองค์” (คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก ข้อ 717)

3. พระเยซูเจ้าประสูติ ณ เมืองเบเลเฮม

“ครั้งนั้น พระจักรพรรดิออกัสตัส ทรงออกพระราชกฤษฎีกาให้มีการสำรวจสำมะโนประชากรทั่วจักรวรรดิโรมัน การสำรวจสำมะโนประชากรครั้งนี้ มีขึ้นเมื่อคีรีนีอัสเป็นผู้ว่าราชการแคว้นซีเรีย ทุกคนต่างไปลงทะเบียนในเมืองของตน โยเซฟออกเดินทางจากเมืองนาซาเร็ธในแคว้นกาลิลีไปยังเมืองของกษัตริย์ดาวิดชื่อเบเลเฮมในแคว้นยูเดีย เพราะโยเซฟสืบเชื้อสายมาจากราชวงศ์กษัตริย์ดาวิด ท่านไปลงทะเบียนพร้อมกับพระนางมารีย์ ซึ่งกำลังทรงพระครรภ์ ขณะที่อยู่ที่นั่น ก็ถึง

กำหนดเวลาที่พระนางมารีย์จะมีพระประสูติกาล พระนางประสูติพระโอรสองค์แรก ทรงใช้ผ้าพันพระวรกายพระกุมารนั้น แล้วทรงวางไว้ในรางหญ้า เนื่องจากไม่มีที่ในท้องฟักแรมเลย (ลก 2:1-7) “พระเยซูเจ้าทรงบังเกิดในถ้ำเลี้ยงสัตว์ต่ำต้อย ในครอบครัวที่ยากจน คนเลี้ยงแกะธรรมดาๆ คือประจักษ์พยานกลุ่มแรกของเหตุการณ์ครั้งนั้น ในความยากจนนั้นเองซึ่งสิริโรจนาแห่งสวรรค์ได้ปรากฏให้เห็น” (คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก ข้อ 525)

4. พระนางมารีย์ถวายพระกุมารในพระวิหาร

“เมื่อครบกำหนดแปดวัน ถึงเวลาที่พระกุมารจะต้องทรงเข้าสู่สุหนัต เขาถวายพระนามพระองค์ว่าเยชู เป็นพระนามที่ทูตสวรรค์ให้ไว้ก่อนที่พระองค์จะทรงปฏิสนธิในพระครรภ์ของพระมารดา เมื่อครบกำหนดเวลาที่มารดาและบุตรจะต้องทำพิธีชำระมลทิน ตามธรรมเนียมปฏิบัติของโมเสส โยเซฟพร้อมกับพระนางมารีย์นำพระกุมารไปที่กรุงเยรูซาเล็มเพื่อถวายแด่พระเจ้า มีเขียนไว้ในธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้าว่า จะต้องถวายบุตรชายคนแรกแด่พระเจ้า และถวายเครื่องบูชาคือลูกแกะหนึ่งคู่หรือนกพิราบสองตัวตามที่กำหนดไว้ในธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้า (ลก 2:21-24)

“พระเยซูเจ้าทรงรับพิธีเข้าสู่สุหนัต ในวันที่แปดหลังการบังเกิดของพระองค์ เป็นเครื่องหมายของการรวมเข้าในตำแหน่งผู้สืบเชื้อสายของอับราฮัม ในประชากรแห่งพันธสัญญา เครื่องหมายของการยอมอยู่ใต้ธรรมเนียมปฏิบัติ”

(คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก ข้อ 527)

5. พระนางมารีย์พบพระเยซูเจ้าในพระวิหาร

โยเซฟพร้อมกับพระมารดาของพระเยซูเจ้าเคยขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็มในเทศกาลปัสกาทุกปี เมื่อพระองค์มีพระชนมายุสิบสองพรรษา โยเซฟพร้อมกับพระมารดาก็ขึ้นไปกรุงเยรูซาเล็มตามธรรมเนียมของเทศกาลนั้น เมื่อวันฉลองสิ้นสุดลง ทุกคนก็เดินทางกลับ แต่พระเยซูเจ้ายังประทับอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็มโดยที่บิดามารดาไม่รู้ เพราะคิดว่า พระองค์ทรงอยู่ในหมู่ผู้ร่วมเดินทาง เมื่อเดินทางไปได้หนึ่งวันแล้ว โยเซฟพร้อมกับพระนางมารีย์ตามหาพระองค์ในหมู่ญาติและคนรู้จัก เมื่อไม่พบจึงกลับไปกรุงเยรูซาเล็ม เพื่อตามหาพระองค์ที่นั่น ในวันที่สาม โยเซฟพร้อมกับพระนางมารีย์พบพระองค์ในพระวิหารประทับนั่งอยู่ในหมู่อาจารย์ ทรงฟังและทรงโต้ถามพวกเขา ทุกคนที่ได้ฟังพระองค์ต่างประหลาดใจในพระปรีชาที่ทรงแสดงในการตอบคำถาม (ลก 2:41-47)

“การได้พบพระเยซูในพระวิหาร เป็นเหตุการณ์อันเดียว ซึ่งเข้ามาทำลายความเงิบของพระวรสารเกี่ยวกับปีที่เร้นอยู่เหล่านั้นของพระเยซูเจ้า ในเหตุการณ์นี้พระเยซูเจ้าทรงปล่อยให้เรามองเห็นธรรมล้ำลึกแห่งการถวายองค์โดยสิ้นเชิงให้แก่พันธกิจอันเนื่องมาจากการเป็นบุตรพระเจ้า” พ่อแม่ไม่รู้หรือว่า ลูกต้องอยู่ในบ้านของพระบิดาของลูก (คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก ข้อ 534)

ตอนที่ 2 พระธรรมล้ำลึกแห่งความสว่าง (สวดวันพฤหัสบดี)

ข้อรำพึงเกี่ยวกับชีวิตเปิดเผยและภารกิจของพระเยซูเจ้า

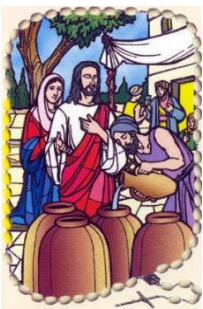
1. พระเยซูเจ้าทรงรับพิธีล้าง ณ แม่น้ำจอร์แดน

“เมื่อพระเยซูเจ้าทรงรับพิธีล้างแล้ว เสด็จขึ้นจากน้ำ ทันใดนั้นท้องฟ้าเปิดออก พระองค์ทอดพระเนตรเห็นพระจิตของพระเจ้าเสด็จลงมา เหนือพระองค์ดุจนกพิราบ และมีเสียงจากสวรรค์กล่าวว่า “ผู้นี้เป็นบุตรสุดที่รักของเรา เป็นที่โปรดปรานของเรา (มธ 3 : 16-17)

“การเริ่มต้นชีวิตท่ามกลางสาธารณชนของพระเยซูเจ้า อยู่ที่พิธีล้างซึ่งพระองค์ได้รับจากยอห์นในแม่น้ำจอร์แดน ยอห์นเทศน์สอนเรื่องพิธีล้าง ซึ่งแสดงการเป็นทุกข์กลับใจ เพื่อจะได้รับการอภัยบาป” (คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก ข้อ 535)

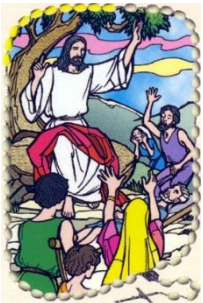
2. พระเยซูเจ้าทรงเผยพระองค์เองในงานมงคลสมรส ณ หมู่บ้านคานา

“สามวันต่อมา มีงานสมรสที่หมู่บ้านคานาในแคว้นกาลิลี พระมารดาของพระเยซูเจ้าทรงอยู่ในงานนั้น พระเยซูเจ้าทรงได้รับเชิญพร้อมกับบรรดาศิษย์มาในงานนั้นด้วย เมื่อเหล้าองุ่นหมด พระมารดาของพระเยซูเจ้าจึงมาทูลพระองค์ว่า “เขาไม่มีเหล้าองุ่นแล้ว” พระเยซูเจ้าตรัสว่า “หญิงเอ๋ย ท่านต้องการสิ่งใด เวลาของเรายังไม่มาถึง” พระมารดาของพระเยซูเจ้าจึงกล่าวแก่บรรดาคนรับใช้ว่า “เขาบอกให้ท่านทำอะไร ก็จงทำเถิด” (ยน 2:1-5)

“เมื่อพระเยซูเจ้าเริ่มเทศน์สอน พระองค์ทรงกระทำเครื่องหมายแรก ตามคำขอของพระมารดาของพระองค์ ระหว่างงานเลี้ยงสมรส พระศาสนจักรให้ความสำคัญยิ่งใหญ่อต่อการประทับอยู่ของพระเยซูเจ้าในงานเลี้ยงแต่งงานที่คานา พระศาสนจักรยืนยันความดีของการแต่งงานและประกาศว่า นับจากนั้นเป็นต้นมา การแต่งงานจะเป็นเครื่องหมายที่มีประสิทธิผลแห่งการประทับอยู่ของพระคริสตเจ้า” (คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก ข้อ 1613)

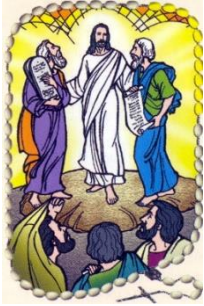
3. พระเยซูเจ้าทรงประกาศพระอาณาจักรของพระเจ้า และทรงเรียกผู้คนที่กลับใจ

“เวลาที่กำหนดไว้มาถึงแล้ว พระอาณาจักรของพระเจ้าอยู่ใกล้แล้ว จงกลับใจและเชื่อข่าวดีเถิด” (มก 1:15)

“มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้เข้าสู่พระอาณาจักร ซึ่งแรกที่เดียวได้ประกาศแก่ลูกหลานชาวอิสราเอลนั้น อาณาจักรของพระเมสสิยาห์นี้ ได้รับการกำหนดไว้ให้ต้อนรับมนุษย์ทุกชาติ” (คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก ข้อ 543)

4. พระเยซูเจ้าทรงสำแดงพระกายอย่างรุ่งโรจน์ ณ ภูเขาทาบอร์

“ต่อมาอีกหกวัน พระเยซูเจ้าทรงพาเปโตร ยากอบ และยอห์นน้องชายไปบนภูเขาสูง ที่ปราศจากผู้คน แล้วพระวรกายของพระองค์ก็เปลี่ยนไปต่อหน้าเขา พระพักตร์เปล่งรัศมีดุจดวงอาทิตย์ ฉลองพระองค์กลับมีสีขาวดุด่างสว่าง” (มธ 17:1-2)

“ชั่วขณะหนึ่งพระเยซูเจ้าได้ทรงแสดงพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์ในฐานะที่ทรงเป็นพระเจ้า เป็นการยืนยันการประกาศยอมรับของเปโตร พระองค์ยังทรงแสดงให้เห็นด้วยว่า พระองค์จะต้องผ่านการถูกตรึงกางเขน ณ กรุงเยรูซาเล็ม “เพื่อจะเข้าไปรับพระสิริ-รุ่งโรจน์ของพระองค์” (ลก 24:26) (คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก ข้อ 555)

5. พระเยซูเจ้าทรงตั้งศีลมหาสนิท เพื่อเป็นเครื่องหมายของธรรมล้ำลึกปัสกา

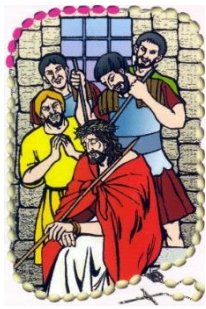
“ขณะที่ทุกคนกำลังกินอาหารอยู่นั้น พระเยซูเจ้าทรงหยิบขนมปังตรัสถวายพระพร ทรงบิขนมปังประทานให้บรรดาศิษย์ตรัสว่า “จงรับไปกินเถิด นี่เป็นกายของเรา” (มธ 26:26)

“โดยการรับประทานอาหารค่ำมื้อสุดท้ายกับบรรดาอัครสาวกของพระองค์ในระหว่างงานเลี้ยงปัสกานั้น พระเยซูเจ้าได้ทรงให้ความหมายที่แน่นอนถึงปัสกาของชาวฮีบรู การที่พระเยซูเจ้าทรงผ่านข้ามไปหาพระบิดาด้วยการสิ้นพระชนม์ และการกลับคืนพระชนมชีพเป็นปัสกาใหม่ เป็นการกระทำลวงหน้าในมื้ออาหารค่ำ และในการฉลองศีลมหาสนิท ซึ่งนำปัสกาของชาวฮีบรูไปสู่ความสมบูรณ์ และฉลองปัสกาสุดท้ายของพระศาสนจักรในพระสิริรุ่งโรจน์แห่งพระอาณาจักร (คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก ข้อ 1340)

ตอนที่ 3 พระธรรมล้ำลึกพระมหาทรมาน (สวดวันอังคาร และวันศุกร์)

ข้อรำพึงเกี่ยวกับความทุกข์ของพระเยซูเจ้า

1. พระเยซูเจ้าทรงเข้าตริทูตในสวนเกทเสมณี

เมื่อพระเยซูเจ้าเสด็จมาพร้อมกับบรรดาศิษย์ถึงสถานที่แห่งหนึ่งชื่อเกทเสมณี พระองค์ตรัสแก่เขาเหล่านั้นว่า “จงนั่งอยู่ที่นี้ ขณะที่เราไปอธิษฐานภาวนาที่โน่น” แล้วทรงพาเปโตรและบุตรทั้งสองของเศเบดีไปด้วย พระองค์ทรงรู้สึกเศร้าและสลดพระทัยอย่างยิ่ง จึงตรัสแก่เขาทั้งสามคนว่า “ใจเราเป็นทุกข์แทบสิ้นชีวิต จงอยู่ที่นี้และตื่นเฝ้ากับเราเถิด” แล้วพระองค์ทรงพระดำเนินไปข้างหน้าอีกเล็กน้อย ทรงซบพระพักตร์ลงกับพื้นดิน อธิษฐานภาวนาว่า “พระบิดาเจ้าข้า ถ้าเป็นไปได้ ขอให้ถวายนี้อันข้าพเจ้าไปเถิด ถ้าเป็นไปได้ ก็ขออย่าให้เป็นไปตามใจข้าพเจ้า แต่ให้เป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์เถิด” (มธ 26:36-39)

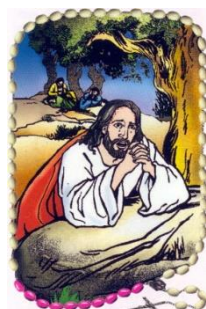
“การต่อสู้และชัยชนะนั้นเป็นไปได้ด้วยการภาวนาเท่านั้น การที่พระเยซูเจ้าทรงชนะการทดลองและในการต่อสู้ครั้งสุดท้ายตอนที่ทรงเข้าตริทูต ก็โดยอาศัยการภาวนาของพระองค์” (คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก ข้อ 2849)

2. พระเยซูเจ้าทรงถูกเขียน

“ปีลาตสั่งให้นำพระเยซูเจ้าไปเขียน บรรดาทหารนำหนามมาสานเป็นมงกุฏสวมพระเศียร ให้พระองค์ทรงเสื่อคลุมสีแดง ทหารเข้ามาหาพระองค์ และพูดว่า “กษัตริย์ของชาวยิว ขอทรงพระเจริญ” แล้วตบพระพักตร์พระองค์” (ยน 19:1-3)

“การรับทรมานของพระเยซูเจ้าในเชิงประวัติศาสตร์ ที่เป็นรูปธรรมจากความจริงที่ว่าพระองค์จะถูกบรรดาผู้อาวุโส มหาสมณะ และธรรมาจารย์ ปฏิเสธไม่ยอมรับ” (มก 8:31) ซึ่ง “จะถูกลมอบให้คนต่างชาติสับประมาณ เยาะเย้ย โบายตี และนำไปตรึงกางเขน” (มธ 20:19) (คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก ข้อ 572)

3. พระเยซูเจ้าทรงถูกสวมมงกุฏหนาม

บรรดาทหารของผู้ว่าราชการนำพระเยซูเจ้าเข้าไปในจวน และเรียกทหารทั้งหมดมาพร้อมกัน เขาเปลื้องฉลองพระองค์ออก นำเสื่อคลุมสีม่วงแดงมาคลุมให้ นำหนามมาสานเป็นมงกุฏสวมพระเศียร ให้พระองค์ถือไม้ไผ่ในพระหัตถ์ขวา แล้วคุกเข่าลงเฉพาพระพักตร์ เยาะเย้ยพระองค์ว่า “ข้าแต่กษัตริย์ของชาวยิว ขอทรงพระเจริญเถอญ” (มธ 27:27-29)

“ทรงรักเขาจนถึงที่สุด” (ยน 13:1) นี่เองที่ทรงประทานให้การถวายบูชาของพระคริสตเจ้า มีคุณค่าในการไถ่กู้ การชดเชยบาป และการชดใช้บาป พระองค์ทรงรู้จัก และรักเราทุกคนในการถวายชีวิตของพระองค์” (คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก ข้อ 616)

4. พระเยซูเจ้าทรงแบกไม้กางเขน

“ชายคนหนึ่งชื่อ ซีโมน ชาวไซรีน เป็นบิดาของอเล็กซานเดอร์และรุฟัส กำลังเดินทางจากชนบทผ่านมาทางนั้น บรรดาทหารจึงเกณฑ์ให้เขาแบกไม้กางเขนของพระองค์ไป ทหารนำพระองค์มาถึงสถานที่แห่งหนึ่งซึ่งเรียกว่า “กลโกธา” แปลว่า “เนินหัวกระโหลก”

(มก 15:21-22)

“ด้วยการยอมรับไว้ในเจตจำนงแบบมนุษย์ของพระองค์ ให้ทุกสิ่งเป็นไปตามน้ำพระทัยของพระบิดา พระองค์จึงทรงยอมรับความตายของพระองค์ในฐานะเป็นค่าไถ่บาป เพื่อ “แบกบาปของเราไว้ในพระวรกายบนไม้กางเขน” (1ปต 2:24) (คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก ข้อ 612)

5. พระเยซูเจ้าทรงถูกตรึงบนไม้กางเขน

เมื่อมาถึงสถานที่ที่เรียกว่าเนินหัวกระโหลก บรรดาทหารตรึงพระองค์ที่นั่นพร้อมกับผู้ร้ายสองคน คนหนึ่งอยู่ข้างขวาและอีกคนหนึ่งอยู่ข้างซ้าย พระเยซูเจ้าตรัสว่าพระบิดาเจ้าข้า โปรดอภัยความผิดแก่เขาเถิด เพราะเขาไม่รู้ที่กำลังทำอะไร (ลก 23:33-34)

ขณะนั้น เป็นเวลาประมาณเที่ยงวัน ทิวแผ่นดินมืดไปจนถึงเวลาบ่ายสาม

โมง เพราะดวงอาทิตย์มืดลง ม่านในพระวิหารฉีกขาดตรงกลาง พระเยซูเจ้าทรงร้องเสียงดังว่า พระบิดาเจ้าข้า ข้าพเจ้ามอบจิตของข้าพเจ้าไว้ในพระหัตถ์ของ

พระองค์ เมื่อตรัสดังนี้แล้ว ก็สิ้นพระชนม์ (ลก 23:33-34, 44-46)

“พระคริสตเจ้าได้สิ้นพระชนม์เพราะบาปของเรา ตามที่มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์”

(1คร 15:3) (คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก ข้อ 619)

ตอนที่ 4 พระธรรมล้ำลึกพระสิริรุ่งโรจน์ (สวดวันพุธ และวันอาทิตย์)

ข้อรำพึงเกี่ยวกับการกลับคืนพระชนมชีพของพระเยซูเจ้า

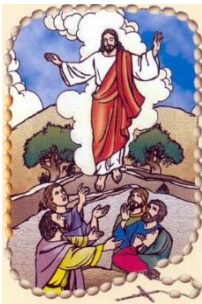
1. พระเยซูเจ้ากลับคืนพระชนมชีพ

ตั้งแต่เช้าตรู่วันต้นสัปดาห์บรรดาสตรีนำเครื่องหอมที่เตรียมไว้มาที่พระคูหา เขาพบว่าก้อนหินถูกกลิ้งออกไปจากพระคูหาแล้ว เมื่อเข้าไปในพระคูหาก็ไม่พบพระศพของพระเยซู องค์พระผู้เป็นเจ้า ขณะที่บรรดาสตรีประหลาดใจกับเหตุการณ์นี้ บุรุษสองคนสวมเสื้อที่เป็นประกายรุ่งโรจน์ยืนอยู่ใกล้ๆ สตรีเหล่านั้นตกใจกลัวและก้มหน้าลงมองพื้นดิน แต่บุรุษทั้งสองคนพูดว่า ทำไมท่านมองหาผู้เป็นในหลุมผู้ตายเล่า พระองค์มิได้ประทับอยู่ที่นี้ พระองค์ทรงกลับคืนพระชนมชีพแล้ว (ลก 24:1-5)

“ถ้าพระคริสตเจ้ามิได้ทรงกลับคืนพระชนมชีพการเทศน์สอนของเราก็ไร้ประโยชน์ และความเชื่อของท่านก็ไร้ประโยชน์” (1คร 15:14) การกลับคืนพระชนมชีพของพระคริสตเจ้าเป็นการยืนยันถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่พระองค์ได้ทรงกระทำ และได้ทรงสั่งสอน” (คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก ข้อ 651)

2. พระเยซูเจ้าเสด็จสู่สวรรค์

“เมื่อพระเยซู องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสดังนี้แล้ว พระเจ้าทรงรับพระองค์ขึ้นสู่สวรรค์ ให้ประทับ ณ เบื้องขวา” (มก 16:19)

“ขั้นตอนสุดท้ายที่ยังคงเชื่อมต่อกันอย่างใกล้ชิดกับขั้นตอนแรกคือ การที่พระคริสตเจ้าเสด็จจากสวรรค์มารับสภาพมนุษย์ พระองค์เดียวเท่านั้นที่ “มาจากพระบิดา” สามารถกลับไปหาพระบิดา คือพระเยซูคริสตเจ้า” (คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก ข้อ 661)

3. พระจิตเสด็จมา

เมื่อวันเพนเตกอสเตมาถึง บรรดาศิษย์ทุกคนมาชุมนุมในสถานที่เดียวกัน ทันใดนั้นมีเสียงจากฟ้าเหมือนเสียงลมพัดแรงกล้า ทุกคนที่อยู่ในบ้านได้ยิน เขาเห็นเปลวไฟลักษณะเหมือนลิ้น แยกไปอยู่เหนือศีรษะของเขาแต่ละคน ทุกคนได้รับพระจิตเจ้าเต็มเปี่ยม และเริ่มพูดภาษาอื่น ๆ ตามที่พระจิตเจ้าประทานให้พูด (กจ 2:1-4)

“พระจิตเจ้า คือพระนามเฉพาะขององค์พระผู้ซึ่งเราสักการบูชา และถวายพระสิริรุ่งโรจน์ร่วมกับพระบิดาและพระบุตร พระศาสนจักรได้รับพระจิตเจ้ามาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า และประกาศยืนยันในการที่โปรดศีลล้างบาปให้แก่ลูกๆ คนใหม่ของพระศาสนจักร” (คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก ข้อ 691)

4. พระนางมารีย์ได้รับเกียรติยกขึ้นสวรรค์

“ตั้งแต่นี้ไปชนทุกสมัยจะกล่าวว่าข้าพเจ้าเป็นสุข พระผู้ทรงสรรพานุภาพทรงกระทำกิจการยิ่งใหญ่สำหรับข้าพเจ้า” (ลก 1:48-49)

“พระนางพรหมจารีมารีย์ เมื่อจบครองชีวิตของพระนางบนแผ่นดินแล้ว ก็ได้รับการยกทั้งกายและวิญญาณขึ้นสู่สิริรุ่งโรจน์แห่งสวรรค์ ซึ่ง ณ ที่นั้น พระนางได้มีส่วนในพระสิริรุ่งโรจน์แห่งการกลับคืนพระชนมชีพของพระบุตรแล้ว ระหว่างรอคอยการกลับคืนชีพของสมาชิกทั้งหมดแห่งพระกายของพระองค์” (คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก ข้อ 974)

5. พระนางมารีย์ได้รับมงกุฎในสวรรค์

“เครื่องหมายยิ่งใหญ่ปรากฏในสวรรค์ คือสตรีผู้หนึ่ง มีดวงอาทิตย์เป็นอาภรณ์ มีดวงจันทร์อยู่ใต้เท้า มีมงกุฎดาวสิบสองดวงประดับศีรษะ” (วิว 12:1)

“ในที่สุด พระนางพรหมจารีนิรมล ผู้ได้รับการรักษาไว้โดยพระเจ้าให้พ้นจากโทษบาปกำเนิด และเมื่อได้ดำเนินชีวิตอยู่บนแผ่นดินจนครบบริบูรณ์แล้ว ก็ได้รับการยกขึ้นสู่สิริรุ่งโรจน์แห่งสวรรค์ ทั้งกายและวิญญาณ และได้รับการเชิดชูจากองค์พระผู้เป็นเจ้า ให้เป็นราชินีแห่งจักรวาล เพื่อให้สอดคล้องเหมาะสมอย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้นกับพระบุตรของพระนาง ผู้เป็นเจ้าของแห่งเจ้านายทั้งหลาย ผู้พิชิตบาปและความตาย” (คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก ข้อ 966)

ที่มา <http://www.kamsonbkk.com/>